

63.

Beata Terminalia;

Quae cum

Foemina optima & virtutibus omnibus exculta,

ANNA CATHARINA GISYTZKIA,

Viri

Amplissimi atq; Clarissimi DOMINI

M. MARTINI BOEHMII,

Professoris Gymnasii Thorun. meritissimi,

Conjux fidelissima,

In ipso termino diei xxii. Jul. A. cio dcccx.

Pie in Christo obdormiens celebraret,

die xxxi. Jul. ejusdem Anni

solennibus exequiis destinata,

prosequi nonnullis Elegiis

atque *supra* moestissimo Viduo

restari voluerunt,

IN GYMNASIO THORUN.

DOCENTES.

THORUNII,

Impressit JOANNES LUD. NICOLAI, NOB. SENATUS ET GYMNAS.

TYPOGRAPHUS.

M. MARTINIUS BERTELIUS, P.R.

O quam vera mihi, Servator Sancte, locutus!
O quam promissi vis memor esse tui!
Tertius hicce dies, (sic terminus iste meorum:
Amplius haud valeo sic numerare dies.)
Tertius ille dies, ex quo sum carne resecta
Agra, salutifero & Sangvine, Christe, Tuo.
Ultimus ille dies, poteram quo accumbere templis,
Extremus vitae cursus iterque meae.
Tum succurrebas animae suspensa timenti
Supplicia, & donans crimina cuncta mihi
Spem confirmabas hujus, quam vivere coepi,
Vitae. Vah quanto haec plena boni cunabulo
Promissi! Quam funesto moerore levatum
Permulcent animum gaudia grata Poli!
Non rabies ferri, pestis non acre venenum
Me jugulat, nullis concutior vicibus.
Quare, mortales, ne pestis terreat ulla
Vos, huc felici quitis abire fuga!

*Ita B. defuncta, aerumnis mundi hujus feliciter
erepta, moestissimum Viduum liberosque relictos
consolatur, interprete ex animo condolente,
M. P. IAENICHIO, R.*

Praesidium vitae quaerunt formidine mortis
Mortales, quamvis saepius invalidum:
Quando dira lues quandam grassata per urbem
Divulgat mortem, mille necatque modis;
Et crudele necis fovea confundit in una
Ingenium manes saepius innumeros.
Cum sic incumbit caeli inclementia pulchris
Moenibus, & fati turbo ferit populum;
Sunt aliqui, servis qui splendida recta relinquunt,
Ac humiles malunt incoluisse casas:
Aut sylvas, hortos, villas, ripasque salubres
Sufficiens vitae praesidium esse putant.
In Medicis alii & celebri medicamine vitae
Spem ponunt, Verum quod valeant nihil haec,
Exemplis didicit quam multis Bohemia: quae dum
Vixit, erat semper sponte parata mori.
Hinc placide in domino occubuit; sed triste Lyceum
Liquit, cui laetas dent pia fata vices!

Tantum l. scr.
M. MARTINUS BERTLEFFIUS, P.P.

Tristia jam nostras regiones fata fatigant,
Nosque fere quavis hora dolere jubet.
Sed longe melior recreat fortuna Beatam,
Quam mala nulla premunt, quam bona cuncta manent.
Soletur saltem properato funere moestos
Ac durum vulnus dextera dia levet!

Imq. scripsit
HEINRICUS Würffel / Gymn. Coll.

Ferrea dum nos fata premunt in moenibus urbis
Nostrae, dum solvit corpora tetra lues.
Terra lues tollit quoque nunc atroce veneno,
Confociamque rapit mors truculenta Tuam,
Hinc nimium luges, magno saevoque dolore
Confectus, sociam nocte dieque Tuam.
Hinc fundis lacrymas in funere, Clare Magister
Pectore concipiens, nil nisi triste Tuo.
Et merito: nam clades est, amittere fidam
Consortem thalami, quam pia vita probat. (*)
Praesertim, quando quis eam, quae fugerat omnem
Hic scelerum pestem, peste petire videt,
Nil ejus mentem tam diro vulnere pungit,
Quam sociam funus triste videre suam.
Sic quoque Tu iuste luges, Praeclare, maritam
Hac etenim retro a crimine munda fuit,
Utque adamas decorat digitum croceumque metallum;
Sic hanc ornavit vita pudoris amans.
Verum siste tamen lacrymas & flere maritam
Cessato, potius pectora lata gere.
A foeda Mundi lue nam purissima facta est
Conjux in coelis gaudia grata fovens,
Illa DEI fruitur dulci sine fine favore
Deliciisque simul, quas Polus altus habet;
Inlicitum vero Tibi sanet diva potestas
Vulnus, quo vitam postea laetus agas.

(*) *Juxta D. Nicolai Senecceri Theologorum quondam haud postremi ef-
fatum: Nihil in mundo terribilius, quam videre conjugis dilectissimae
funus conf. insimul Pl. Rev. Clar. nec non Doctiss. Dni, EPHRAIM
PRAETORII, hujus Rev. Minist. Senioris & ad D. Mar. Pastoris
Vigilantiss. conc. funebr. ante annum hic typis impress. cujus tit. No-
tize Pflicht gegen Gott beim Absterben der Unsrigen. pag. 25.*

Hac Cariss. Domino Magistro
ευλοπόμεν. scr.
PHILIPPUS JACOBUS Bachlitz / C.G.

Defuncta alloquitur Dn. Viduum.

Non obii, quid fles? abii, prior Astra revisi,
Cum Christo gaudens gaudia multa meo.
Terra tegit corpus, virtus manet inclyta terris,
Spiritus at cœli Regna beata colit.
Ergo non mors est mea mors, sed janua vitæ,
Hæc ubi cœlicolas gaudia mille manent.
Hinc tibi parcendum lacrymis, charissime conjux,
Vivo, ac æternâ prosperitate fruor.
Mox veniet tempus, quando calor ossa reviset,
Spiritus & rursus corpore junctus erit.
Tunc omnes rursus conjunget fœdere firmo
Ipse DEUS, clanget buccina quando Poli.

*Observantia contestanda gratia
offerebat.*

J. S. C.

In Domino sanctam qui sœvit ducere vitam
Hujus se Domini protinus esse sciat,
Cum placidè moriens lumen vitale relinquit
Spiritus ac ejus tendit ad astra Poli:
Sic Tua, cum nunc occubuit, Clarissime, Conjux,
In Domino quoniam perpia vixit ea,
Est etiam Domini Superum statione locata,
In qua jam sanctâ jubila voce canit.

*His paucis mœstum atq; summe afflictum
Cl. Dn. Magistrum erigere voluit
Paul Dubbermann / G. C.*

Heu nunc peste cadit Tua, Vir Præclare, marita!
Vitam, quæ longam vivere digna fuit;
Provida sed mundi mala secula spernere quivit,
Hinc potius Cœli suscipit illa bonum,
Et nostros annos ridet mensæque diesque
Et mundum temnit, singula vana dolens.

b. p. adjecit

JONAS BOGMUKOWSKI, Gymn. Coll.

